

Profesor dr. ing. Mircea Vlăduțiu

la 70 de ani

Mircea Vlăduțiu este o figură emblematică a Facultății de automatică și calculatoare din cadrul Universității „Politehnica” din Timișoara. Cursurile sale au făcut, de-a lungul timpului, săli pline, reușind astfel să transmită pasiunea pentru cunoaștere în domeniile arhitecturii și ingineriei sistemelor de calcul. Cu toată complexitatea materiilor predate și a volumului foarte mare de informație transmisă, carisma și unicitatea oratorică au condus la fundamentarea unei enorme popularități în mediul

studentesc și nu numai. Studenții au fost și sunt atrași de personalitatea lui Mircea Vlăduțiu pentru competența francă și spiritul ingineresc vibrant, cu alte cuvinte, pentru că au văzut în el profesorul prin excelență.

Domnul profesor Mircea Vlăduțiu a împlinit 70 de ani, moment favorabil pentru a trage linie și a privi înapoi la cariera domniei sale. În urma absolvirii, în anul 1962, a Școlii Medii nr.2, secția cu limbă de predare germană, din Sighișoara, județul Mureș, și a susținerii examenului de admitere la Facultatea de electrotehnică din cadrul Institutului politehnic „Traian Vuia” din Timișoara, a urmat primii trei ani de studiu la Secția de electroenergetică. În anul IV, s-a transferat, prin susținerea unui număr însemnat de examene de diferență, la Secția de electromecanică pentru a putea urma cursurile Grupei de calculatoare, absolvind studiile superioare în anul 1967.

Apoi, traseul său profesional a urmat o traiectorie industrială, debutând, în calitate de inginer, la Întreprinderea Teleconstrucția din București unde i-au fost atribuite sarcini legate de montajul și testarea centralelor telefonice Pentaconta. Acceptând drept provocare noul domeniu tehnic, de fapt unicul din cele conexe curenților electrici în care nu a ajuns să fie inițiat în perioada studenției, cel al curenților „slabi” specifici telecomunicațiilor, tânărul inginer obține, consecință a unei adaptări rapide, responsabilitatea, în calitate de șef de șantier, pentru punerea în funcțiune și darea în exploatare a unor lucrări de importanță națională din Brașov, Cluj-Napoca, Târgu-Mureș și Galați. Pentru rezultatele obținute de colectivele coordonate, este premiat, la excepțional, și promovat la o grupă de cercetare, nou înființată în cadrul Serviciului de prelucrare automată a datelor din Direcția de telecomunicații a municipiului București (1970), unde i se atribuie problematica teleprelucrării datelor. Experiența acumulată în contact cu industria i-a permis, în ulterioara carieră ca profesor, orientarea activității sale didactice spre obiective cu caracter dominant practic, ingineresc, mai degrabă decât unele cu încărcătură teoretică excesivă, deseori cu săracă aplicabilitate. Atras fiind de vocația de dascăl, se angajează, în 1971, la Institutul politehnic „Traian Vuia” din Timișoara, mai întâi, pe post de inginer la Catedra de

calculatoare, electronică și automatică, iar apoi parcurge toate treptele ierarhiei didactice începând cu cea de asistent la Catedra de electronică, automatică și măsurări electrice (1972), apoi cu cea șef de lucrări la Catedra de calculatoare (1975), și, odată cu modificările intervenite în țară după 1990 prin liberalizarea avansărilor în învățământ, cu cele de conferențiar (1990) și profesor (1992), acestea din urmă la Departamentul de calculatoare din, între timp, redenumita Universitate „Politehnica” din Timișoara. Pătruns fiind de importanța abilităților aplicative în formarea tinerilor ingineri în devenire își dedică, la începutul activității didactice, o mare parte a preocupărilor instruirii studenților la orele de practică. În acest context, ar fi de menționat activitatea sa din cadrul Serviciului tehnologic al Atelierului Școală și de Prototipuri (1973-1978), subunitate a politehnicii, unde elaborează, împreună cu studenți, produsele „Panou logic E4” și „Testor de circuite integrate TCI-1”-cel din urmă având la bază o soluție tehnică susținută de un brevet de invenție-, care au fost realizate în producție de serie și comercializate pe scară largă pentru dotări de laboratoare din mai multe facultăți și școli. De asemenea, pentru a oferi tinerilor posibilitatea de a se implica în cercetare științifică, se oferă să conducă, fără a fi remunerat, Filiala din Timișoara (1985-1990) a Institutului de Proiectare pentru Automatizări din București, găzduită în politehnica timișoreană, unde, beneficiând de baza materială a acestei unități, implică studenți, la elaborarea proiectelor de diplomă, în lucrări de importanță națională. În contextul cercetărilor realizate împreună cu studenți, elaborează un număr însemnat de lucrări științifice publicate pentru care obține premii, dintre care amintim Premiul pentru Științe Tehnice acordat de Academia Română pentru lucrarea „Sistem dual sincron cu toleranță la defectare” la Concursul național de creativitate studentescă (1989), precum și 4 brevete, toate premiate la saloane de invenție internaționale (Plovdiv 1985) și naționale (Iași 1986).

Profesorul Mircea Vlăduțiu a fost titularul unui număr însemnat de discipline universitare, unele preluate și construite din temelii, iar altele propuse în premieră națională în planurile de învățământ ale viitorilor ingineri calculatoriști. Astfel, marchează evoluția profesională a mii de absolvenți prin cursuri cum ar fi „Ingenieria calculatoarelor”, „Arhitectura calculatoarelor” „Tehnologia sistemelor de calcul și tehnica testării”, „Fiabilitatea sistemelor de calcul”, „Tehnici de proiectare asistată de calculator”, „Structuri tolerante la defectare”, „Calcul cuantic”, „Calcul bioinspirat”, „Tehnologii emergente” sau „Controlul erorilor în sisteme de calcul”. Pentru a facilita însușirea cunoștințelor de către studenți, elaborează materiale didactice sub formă de cursuri universitare (peste 1200 pagini, în mare parte originale) și îndrumătoare de lucrări de laborator (peste 175 pagini) și se bucură de aprecierea studenților, dovadă fiind alegerea sa, chiar și după pensionare, în mod democratic, pentru susținerea cursului final, festiv, de absolvire a studiilor de către peste 25 de generații. Tot prin votul tudenților, obține, la prima ediție de acordare a titlaturii, aprecierea de Profesor Bologna, precum și a Diplomelor de Merit, încă de la instituirea acestor forme de recunoaștere a muncii depuse, pentru „Profesorul cel mai apreciat de către studenții de la CTI pe anul 2009” și pentru „Profesorul cel mai apreciat de către studenții de la CTI și INF pe anul 2010”. A fost invitat să țină cursuri în alte centre universitare din țară, la universități din Oradea, Brașov, Arad și Reșița. De asemenea, i-au fost acordate titlurile academice de Senator de Onoare din

partea Universității „Aurel Vlaicu” din Arad (2003), de Doctor Honoris Causa din partea Universității din Oradea (2010), precum și cel de Profesor Emerit al Universității „Politehnica” din Timișoara (2013).

Fiind preocupat de îmbunătățirea procesului de învățământ și sincronizarea acestuia cu cel practicat în universități din Uniunea Europeană, inițiază colaborări cu universități din Köln, Aachen, Siegen, Paris, Barcelona, Dublin și Belfast, câștigând un grant cu finanțare de la Banca Mondială și participând la un program Tempus. În cadrul acestora susține prelegeri având ca tematică probleme de testare și fiabilitate a calculatoarelor, conduce, în cotelă, proiecte de diplomă și asigură organizarea Departamentului de educație permanentă din politehnica timișoreană, unitate pentru care îndeplinește funcția de director o perioadă de peste 12 ani.

Fără discuție, pasiunea pentru profesie și etica muncii, pe care domnul profesor Vlăduțiu le-a promovat de-a lungul anilor, s-au reflectat și în activitatea sa de cercetare. În acest context, sunt de menționat cele peste 200 lucrări științifice publicate dintre care peste 50 de articole indexate ISI Web of Science, precum și cele 12 contracte de cercetare științifică coordonate în calitate de director, dintre care două au fost granturi câștigate prin competiție. De asemenea, a elaborat, ca unic autor, lucrarea monografică „Computer Arithmetic. Algorithms and Hardware Implementations” publicată de prestigioasa editură Springer-Berlin, Heidelberg în anul 2012, care include cercetări personale și investigații publicate în premieră.

Însă mai presus de orice, profesorul este definit de calitatea sa de mentor. Domnul Mircea Vlăduțiu are la activ, până acum, 28 de teze susținute de doctoranzii coordonați și a fondat și condus laboratorul de cercetare ACSA (Advanced Computing Systems and Architectures). A orientat domeniile de cercetare din acest laborator după propriile teme majore, cum ar fi testarea și fiabilitatea în sistemele de calcul și îmbinarea tehnicilor convenționale cu tehnologiile emergente de calcul. Drept recunoaștere internațională a contribuțiilor aduse în întreaga sa activitate, profesorului Mircea Vlăduțiu i s-a decernat premiul „Significant Contribution Award for dedicated contribution to test technology” cu ocazia ediției jubiliare, a XX-a, a „European Test Symposium 2015-ETS15” și care i-a fost înmânat de către Yervant Zorian, președintele IEEE Computer Society, Test Technology Technical Council.

Conf. dr. ing. Mihai Udrescu

Conf. dr. Ing. Lucian Prodan